

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 72

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 ianuarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
89.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea, la trecerea direct în retragere, unui colonel din Ministerul Apărării Naționale	2
H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ȃ N I E I		
33.	— Hotărâre privind declassificarea documentelor elaborate anterior datei de 31 decembrie 1989 de persoane juridice de drept public sau privat și aflate în fondul arhivistic al Ministerului Afacerilor Externe	2
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ț I E I P U B L I C E C E N T R A L E		
83.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, interimar, pentru modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, nr. 5.933/2017 privind acordarea titlului de parc industrial Societății „MG TEC GRUP — S.A.”	3–4
151.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru stabilirea procedurii privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata sumelor prevăzute la art. 7 ¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale	5–6
A C T E A L E Î N A L T E I C U R Ț I D E C A S A Ț I E Ș I J U S T I Ț I E		
	Decizia nr. 68 din 15 octombrie 2018 (Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea,
la trecerea direct în retragere, unui colonel
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 6/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Gunescu *Mihail* Gabriel i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece direct în retragere cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ București, 29 ianuarie 2019.
Nr. 89.**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind declasificarea documentelor elaborate anterior datei de 31 decembrie 1989
de persoane juridice de drept public sau privat și aflate în fondul arhivistic
al Ministerului Afacerilor Externe**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 24 alin. (4) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă declasificarea documentelor elaborate anterior datei de 31 decembrie 1989 de persoane juridice de drept public sau privat și aflate în fondul arhivistic al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 2. — Consultarea documentelor care conțin informațiile declasificate prevăzute la art. 1 se realizează în conformitate cu prevederile art. 28 și 30, precum și ale anexei nr. 6 la Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată.

Art. 3. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Afacerilor Externe va publica lista

persoanelor juridice de drept public sau privat care au elaborat documentele declasificate potrivit art. 1.

Art. 4. — Autoritățile și instituțiile publice, precum și celelalte persoane juridice de drept public sau privat care dețin documente ce conțin informații secret de stat și fac obiectul prezentei hotărâri vor lua măsuri pentru suprimarea sau schimbarea marcajelor de clasificare și scoaterea informațiilor de sub incidența reglementărilor protective prevăzute de lege.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu Directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat,**Marius Petrescu**București, 25 ianuarie 2019.
Nr. 33.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului viceprim-ministrului,
ministrul dezvoltării regionale, administrației publice
și fondurilor europene, nr. 5.933/2017
privind acordarea titlului de parc industrial
Societății „MG TEC GRUP — S.A.”**

Având în vedere prevederile:

— art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2018 pentru aprobarea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 147/2018;

— art. 8 alin. (7) și (8) și art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul interimar al dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, nr. 5.933/2017 privind acordarea titlului de parc industrial Societății „MG TEC GRUP — S.A.”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 10 octombrie 2017, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Durata titlului de parc industrial acordat potrivit alin. (1) este de 30 de ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al municipiului Dej, județul Cluj și identificat în baza extraselor de carte funciară pentru informare nr. 62.440/19.08.2018, 62.025/19.09.2018, 62.441/06.09.2018, 50.018/11.09.2018, 50.020/11.09.2018, 50.045/11.09.2018, 50.051/11.09.2018, 59.980/11.09.2018, 50.128/11.09.2018, 61.043/11.09.2018, 52.920/11.09.2018, 62.122/11.09.2018, emise de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Cluj, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Dej;

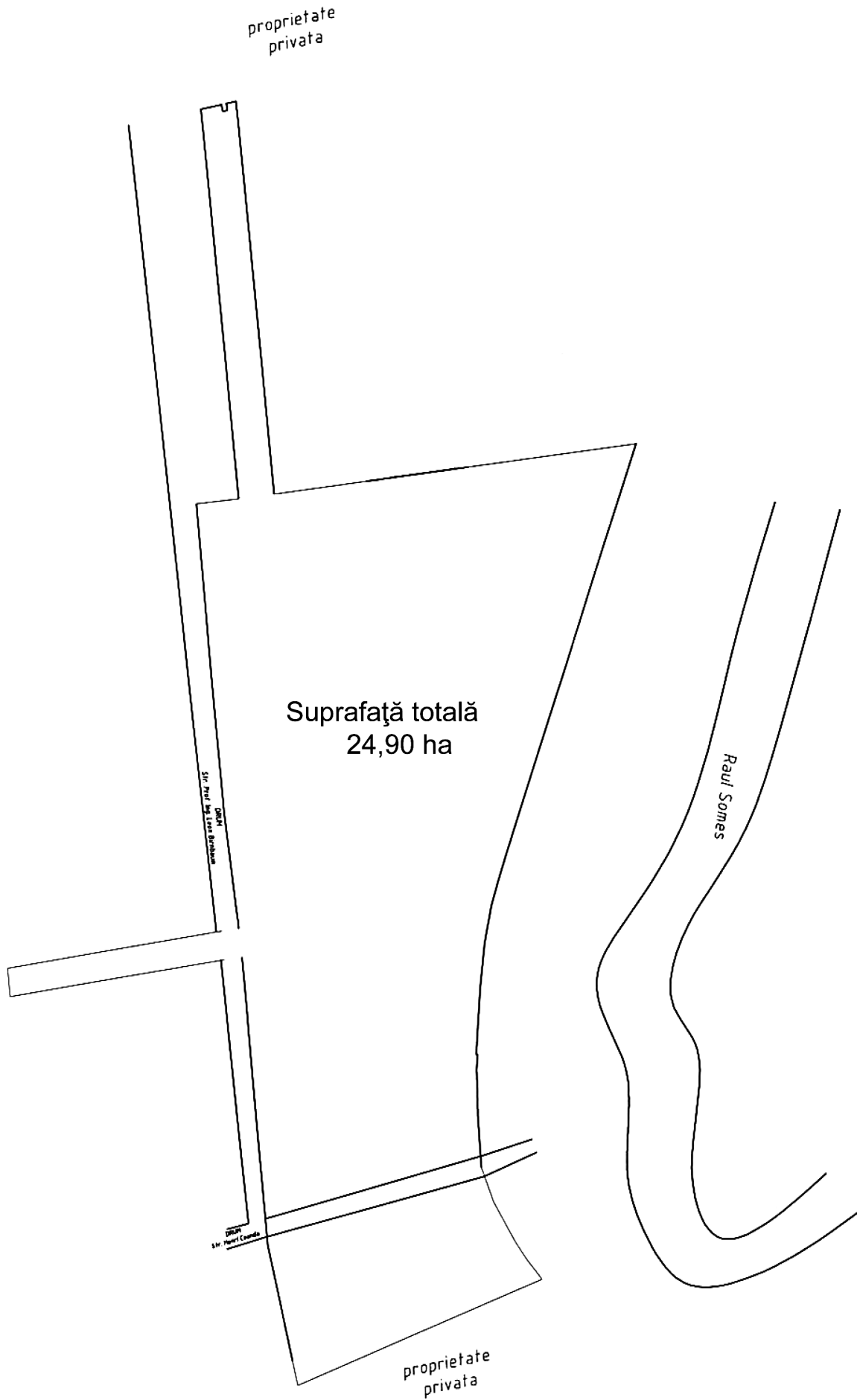
b) are o suprafață de 24,90 ha.

(2) Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru,
ministrul interimar al dezvoltării regionale și administrației publice,
Eugen Orlando Teodorovici

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
pentru stabilirea procedurii privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata
sumelor prevăzute la art. 71 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015
pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 71 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, cu completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Dispozițiile prezentului ordin reglementează etapele, modul de elaborare, avizare și aprobare a documentației utilizate pentru angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, cu titlu de premiu la Loteria bonurilor fiscale.

Art. 2. — Deschiderea, repartizarea și retragerea creditelor bugetare, angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor privind plata sumelor prevăzute la art. 1, din bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, se organizează în cadrul Direcției generale de legislație Cod procedură fiscală, reglementări nefiscale și contabile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumită în continuare *DGLCPFRNC*.

Art. 3. — (1) În situația în care, ulterior efectuării plății premiilor aferente unei extrageri a Loteriei bonurilor fiscale, conform dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, cu completările ulterioare, este pronunțată o hotărâre a instanței de judecată rămasă definitivă, prin care se constată că o persoană are calitatea de câștigător la acea extragere, *DGLCPFRNC* procedează la punerea în aplicare a acesteia, astfel:

a) dacă în hotărârea judecătorească definitivă este prevăzută suma de plată, *DGLCPFRNC* efectuează demersurile necesare plății sumei respective, în baza hotărârii judecătorești, precum și a datelor transmise de structura din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, după caz, care a avut în instrumentare dosarul;

b) dacă în hotărârea judecătorească definitivă nu este prevăzută suma de plată, aceasta se determină conform dispozițiilor art. 71 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, cu completările ulterioare, de către *DGLCPFRNC*, în baza unei note de calcul, întocmită de persoanele desemnate din cadrul *DGLCPFRNC* și aprobată de directorul general al acesteia. *DGLCPFRNC* efectuează demersurile necesare plății sumei astfel determinate, în baza hotărârii judecătorești, a notei de calcul, precum și a datelor transmise de structura din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, după caz, care a avut în instrumentare dosarul.

(2) În termen de maximum 3 zile lucrătoare de la comunicarea hotărârii judecătorești definitive, structura din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, după caz, care a avut în instrumentare dosarul, solicită persoanei stabilite drept câștigătoare prin hotărârea judecătorească, denumită în continuare *câștigător*, transmiterea în format letric cel puțin a următoarelor documente:

a) copia documentului de identitate al câștigătorului;
b) copia extrasului de cont sau coordonatele bancare ale contului în care urmează a fi efectuată plata.

(3) În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (2), structura din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, după caz, care a avut în instrumentare dosarul, transmite *DGLCPFRNC* următoarele documente:

a) referatul de instrumentare al cauzei care cuprinde referințe privind modul de derulare a litigiului în toate fazele procesuale și propunerea de punere în executare a hotărârii judecătorești definitive;

b) hotărârea judecătorească definitivă certificată pentru conformitate de către consilierul juridic care a instrumentat dosarul;

c) copia documentului de identitate al câștigătorului;

d) copia extrasului de cont sau coordonatele bancare ale contului în care urmează a fi efectuată plata;

e) alte documente furnizate de către câștigător, dacă este cazul.

Art. 4. — (1) În vederea deschiderii/repartizării/retragerii de credite bugetare, *DGLCPFRNC* întocmește, în conformitate cu Ordinul ministrului delegat pentru buget nr. 501/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice privind deschiderea și repartizarea/retragerea creditelor bugetare din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul Trezoreriei Statului, bugetul Fondului pentru mediu și bugetele locale, cu modificările ulterioare, în 2 exemplare, cererea de deschidere de credite bugetare, dispoziția bugetară privind repartizarea/retragerea creditelor bugetare, nota justificativă privind deschiderea de credite bugetare și nota de fundamentare pentru cererea de deschidere a creditelor bugetare și le transmite, după verificare, semnare și avizare de către persoanele desemnate prin ordin al ministrului finanțelor publice, Direcției generale trezorerie și contabilitate publică (*DGTCP*), în vederea obținerii vizei de control financiar preventiv propriu, respectiv Direcției generale control financiar preventiv (*DGCFP*), în vederea obținerii vizei de control financiar preventiv delegat.

(2) După obținerea vizelor de control financiar preventiv propriu și de control financiar preventiv delegat, documentele se supun aprobării ordonatorului principal de credite sau a persoanei delegate de acesta.

(3) După aprobarea de către ordonatorul principal de credite, documentele prevăzute la alin. (1) se depun de către *DGLCPFRNC*, în original, la *DGTCP*, în vederea deschiderii de credite bugetare și înregistrării operațiunilor în contabilitate.

Art. 5. — (1) Documentele utilizate în cadrul operațiunilor privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea cheltuielilor publice, întocmite în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea,

evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Norme metodologice*, sunt următoarele:

a) angajamentul legal este reprezentat de Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, cu completările ulterioare, și se înregistrează în contabilitate la începutul anului bugetar la nivelul creditelor de angajament aprobate pentru fondul anual de premiere pentru Loteria bonurilor fiscale prin legea anuală a bugetului de stat sau al creditelor bugetare aprobate cu această destinație, după caz;

b) formularul „Propunere de angajare a unei cheltuieli în limita creditelor bugetare”, prevăzut în anexa nr. 1b) la Normele metodologice;

c) formularul „Angajament bugetar individual/global”, prevăzut în anexa nr. 2 la Normele metodologice;

d) lichidarea cheltuielilor se face pe baza notei de lichidare, purtând viza „Bun de plată” a ordonatorului principal de credite sau a persoanei delegate cu aceste atribuții, prin care se atestă existența angajamentelor și a sumei datorate, astfel cum rezultă din hotărârea judecătorească definitivă sau din nota de calcul prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. b), după caz;

e) formularul „Ordonanță de plată”, prevăzut în anexa nr. 3 la Normele metodologice.

(2) Creditele bugetare neangajate, precum și creditele bugetare angajate și neutilizate până la finele exercițiului bugetar sunt anulate de drept.

Art. 6. — (1) Documentele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d) și e) se întocmesc distinct pentru suma stabilită de instanța de judecată, cu titlu de premiu, sau suma rezultată din nota de calcul prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. b), după caz, respectiv pentru suma aferentă impozitului pe venitul din premii și se transmit la DGTCP, împreună cu celelalte documente prevăzute la art. 5 alin. (1), în vederea obținerii avizului în privința disponibilului în limita creditelor bugetare, precum și a vizei de control financiar preventiv propriu, respectiv la DGCFP, dacă este cazul, în vederea obținerii vizei de control financiar preventiv delegat.

(2) Rubrica „Suma angajată” din formularul menționat la art. 5 alin. (1) lit. b), rubrica „suma” din formularul prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. c) și rubrica „Suma” din formularele „Cerere pentru deschiderea de credite bugetare” și „Dispoziție bugetară privind repartizarea creditelor bugetare” se completează cu suma prevăzută în hotărârea judecătorească definitivă sau suma din nota de calcul prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. b), după caz.

(3) După obținerea vizelor de control financiar preventiv propriu și de control financiar preventiv delegat, după caz, documentele se supun aprobării ordonatorului principal de credite sau a persoanei delegate de acesta.

(4) După aprobarea de către ordonatorul principal de credite, documentele prevăzute la art. 5 alin. (1) se depun de către DGLCPFRNC, în original, la DGTCP, în vederea efectuării plății sumelor prevăzute la art. 1 și înregistrării acestora în contabilitate.

Art. 7. — Operațiunile prevăzute la art. 4 și 6 se realizează de către persoanele din cadrul DGLCPFRNC, desemnate prin ordin al ministrului finanțelor publice pentru verificarea, semnarea, avizarea și aprobarea documentației întocmite în vederea efectuării plății premiilor la Loteria bonurilor fiscale, revendicate în conformitate cu art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, cu completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Pentru efectuarea plății sumelor prevăzute la art. 1 și a impozitului aferent acestora, Ministerul Finanțelor Publice utilizează formularul „Ordin de plată pentru Trezoreria Statului” prevăzut în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) și a ordinului de plată multiplu electronic (OPME), cu modificările și completările ulterioare.

(2) Impozitul aferent sumelor prevăzute la art. 1 se reține la sursă, se declară și se plătește de către Ministerul Finanțelor Publice în calitate de plătitor de venit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la impozitul aferent veniturilor din premii.

(3) Ordinele de plată prevăzute la alin. (1) se întocmesc în limita creditelor bugetare deschise din bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, pe baza ordonanțării de plată și a documentelor anexate la aceasta.

Art. 9. — (1) În vederea recuperării obligațiilor fiscale restante ale câștigătorului, DGLCPFRNC transmite, prin intermediul poștei electronice, organului fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul persoana respectivă, anterior efectuării plății, datele de identificare a persoanei, precum și contul bancar.

(2) Plata sumelor prevăzute la art. 1, respectiv a impozitului aferent acestora, se realizează concomitent.

(3) După efectuarea plății sumelor prevăzute la alin. (2), DGTCP transmite copii ale ordinelor de plată către DGLCPFRNC, iar aceasta înaintează documentele către Direcția generală economică, în vederea declarării impozitului pe venitul din premii.

Art. 10. — Pentru plata sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, altele decât sumele prevăzute la art. 1, precum și pentru plata sumelor ocazionate de executarea silită, după caz, din contul de despăgubiri, se aplică în mod corespunzător prevederile procedurii privind etapele, modul de elaborare, avizare și aprobare a documentației privind plata obligațiilor pecuniare stabilite prin hotărâri judecătorești.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 68**din 15 octombrie 2018**

Dosar nr. 1.747/1/2018

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Simona Lala Cristescu	— pentru președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Corina-Alina Corbu	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Sorinela Alina Macavei	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Paulina Lucia Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angelica Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizările ce formează obiectul Dosarului nr. 1.747/1/2018 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările formulate de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „modalitatea de interpretare a dispozițiilor Legii nr. 142/1998, în sensul de a se stabili dacă: 1) alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă acordate conform Legii nr. 142/1998 are natura juridică a unui drept salarial sau excedează acestuia; 2) despăgubirile datorate pentru neacordarea tichetelor de masă au natura juridică a unor drepturi salariale”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizărilor privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizărilor

1. Prin Încheierea din 14 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 25.171/212/2017, Tribunalul Constanța — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „modalitatea de interpretare a dispozițiilor Legii nr. 142/1998, în sensul de a se stabili dacă: 1) alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă acordate conform Legii nr. 142/1998 are natura juridică a unui drept salarial sau excedează acestuia; 2) despăgubirile datorate pentru neacordarea tichetelor de masă au natura juridică a unor drepturi salariale”.

Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 28 iunie 2018, cu nr. 1.747/1/2018.

Aceeași instanță a dispus, în Dosarul nr. 25.185/212/2017, prin Încheierea de la 14 iunie 2018, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea aceleiași probleme de drept, cerere înregistrată cu nr. 1.900/1/2018.

Constatând că încheierile Tribunalului Constanța — Secția I civilă, pronunțate în dosarele nr. 25.171/212/2017 și nr. 25.185/212/2017, au același obiect, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus conexarea Dosarului nr. 1.900/1/2018 la Dosarul nr. 1.747/1/2018.

II. Temeiul juridic al sesizării

2. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta

Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

3. Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, cu modificările ulterioare, denumită în continuare, *Legea nr. 142/1998*

„Art. 1. — (1) Salariații din cadrul societăților comerciale, regiilor autonome și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, denumite în continuare *angajator*, pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub forma tichetelor de masă. Tichetele de masă sunt emise fie pe suport hârtie, fie pe suport electronic, sunt destinate exclusiv alocației individuale de hrană reglementate de prezenta lege și sunt suportate integral pe costuri de angajator.

(2) Tichetele de masă se acordă în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale, pentru unitățile din sectorul bugetar, și în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.

(3) În înțelesul prezentei legi, cu excepția cazurilor în care se prevede în mod expres altfel, termenul «tichet de masă» va fi interpretat ca făcând referire atât la tichetele de masă pe suport hârtie, cât și la tichetele de masă pe suport electronic.

(4) Tichetele de masă în format electronic sunt bonuri de valoare pe suport electronic reglementate exclusiv de prevederile prezentei legi și destinate exclusiv acordării alocației individuale de hrană a salariaților în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(5) Tichetele de masă pe suport hârtie și pe suport electronic sunt emise în mod exclusiv pentru a fi folosite în limitele prezentei legi.

(6) Angajatorul are libertatea de a decide dacă acordă tichete de masă și sub ce formă, în urma consultării cu salariații, prin organizațiile sindicale legal constituite sau prin reprezentanții salariaților, după caz.

Art. 2. — (1) Tichetele de masă, pe suport hârtie sau pe suport electronic, se emit numai de către unitățile autorizate de Ministerul Finanțelor Publice, denumite în continuare *unități emitente*, sau de către angajatorii care au organizat cantine-restaurant ori bufete.

(2) Unitățile emitente de tichete masă pe suport hârtie și/sau pe suport electronic desfășoară această activitate numai în baza autorizației de funcționare, acordată de Ministerul Finanțelor Publice. Autorizația de funcționare se acordă potrivit criteriilor stabilite de către Ministerul Finanțelor Publice, astfel încât să se asigure dezvoltarea concurențială a serviciilor prevăzute de prezenta lege.

(3) Unitățile care emit tichete de masă sunt obligate să ia măsurile necesare pentru asigurarea circulației acestora în condiții de siguranță.

(4) Fiecare tichet de masă pe suport hârtie este valabil numai dacă are înscris numărul sub care a fost înscris de către unitatea emitentă și dacă cuprinde, cel puțin, următoarele mențiuni:

- a) numele și adresa emitentului;
- b) valoarea nominală a tichetului de masă;
- c) date referitoare la perioada de valabilitate;
- d) interdicția de a fi utilizat pentru achiziționarea de țigări sau de produse alcoolice;

e) spațiu pentru înscrierea numelui și a prenumelui salariatului care este în drept să utilizeze tichetul de masă;

f) spațiu destinat înscrierii datei și aplicării ștampilei unității la care tichetul de masă a fost utilizat.

(5) Fiecare tichet de masă pe suport electronic este valabil numai dacă mențiunile prevăzute la alin. (4) lit. a), c) și d), precum și numele și prenumele salariatului care este în drept să utilizeze tichetul de masă sunt înscrise pe tichetul de masă pe suport electronic sau stocate într-un alt mod în acesta.

(6) Tichetele de masă emise pe suport electronic pot fi alimentate exclusiv cu valoarea nominală a tichetelor de masă acordate de către angajator și pot fi utilizate doar pentru achitarea mesei sau pentru achiziționarea de produse alimentare în unitățile menționate la art. 6 alin. (4).

(7) Tichetele de masă emise pe suport electronic nu permit efectuarea de operațiuni de retragere de numerar.

(8) Unitățile emitente de tichete de masă pe suport hârtie și/sau pe suport electronic sunt obligate să deschidă conturi sau subconturi de plăți distincte, prin care se vor derula sumele reprezentând încasările și plățile aferente valorii nominale a tichetelor de masă, astfel încât să permită o evidență clară a sumelor utilizate în temeiul contractelor încheiate cu angajatorii și unitățile de alimentație publică, magazinele alimentare, cantinele-restaurant și bufetele.

(9) Unitățile emitente de tichete de masă pe suport electronic pot organiza platforme pentru emiterea tichetelor de masă sau pot încheia contracte cu organizații care administrează scheme/aranjamente de plată ori alte organizații specializate, după caz.

Art. 3. — (1) Valoarea nominală a unui tichet de masă nu poate depăși suma de 15,18 lei la data aplicării prevederilor prezentei legi.

(2) Valoarea nominală a unui tichet de masă, prevăzută la alin. (1), poate fi indexată semestrial cu indicii prețurilor de consum, înregistrat la mărfurile alimentare, comunicat de Institutul National de Statistică.

(3) În cazul în care din aplicarea prevederilor alin. (2) rezultă o valoare nominală indexată a unui tichet de masă mai mică decât ultima valoare nominală indexată, pentru perioadele următoare valoarea nominală a tichetului de masă rămâne nemodificată.

Art. 4. — (1) Angajatorul care achiziționează direct de la o unitate emitentă de tichete de masă pe suport hârtie necesarul de tichete de masă pe suport hârtie achită atât contravaloarea nominală a tichetelor de masă, cât și costul imprimatului reprezentând tichetul de masă.

(2) Angajatorul care contractează cu o unitate emitentă de tichete de masă serviciul de emitere a tichetelor de masă pe suport electronic achită contravaloarea nominală a tichetelor de masă distribuite angajaților, precum și costul emiterii tichetelor de masă pe suport electronic.

(3) Valoarea nominală a tichetelor de masă acordată angajaților, fie pe suport hârtie, fie pe suport electronic, nu poate să fie diminuată în niciun mod.

Art. 5. — (1) Tichetele de masă pe suport hârtie se distribuie lunar, în ultima decadă a fiecărei luni pentru luna următoare, de către angajator.

(2) În condițiile prevăzute la alin. (1) angajatorul distribuie, pe salariat, un număr de tichete de masă corespunzător numărului de zile lucrătoare din luna pentru care se face distribuirea.

(3) Valoarea tichetelor de masă pe suport electronic este transferată lunar salariaților, în ultima decadă a fiecărei luni pentru luna următoare, de către unitatea emitentă de tichete de masă pe suport electronic, corespunzător numărului de zile lucrătoare din luna pentru care se face transferul, conform contractului încheiat de unitatea emitentă cu angajatorul.

(4) Tichetele de masă pe suport hârtie nu pot fi distribuite de angajatori dacă aceștia, la data stabilită pentru distribuire, nu au achitat unității emitente, integral, contravaloarea nominală a tichetelor de masă achiziționate, inclusiv costul imprimatelor reprezentând tichetele de masă.

(5) Valoarea tichetelor de masă pe suport electronic nu poate fi transferată salariaților pe suportul electronic dacă, la data stabilită pentru transfer, angajatorii nu au achitat unității emitente, integral, contravaloarea nominală a tichetelor de masă în format electronic achiziționate, inclusiv costurile aferente emiterii tichetelor de masă pe suport electronic achiziționate.

Art. 6. — (1) Salariatul poate utiliza, lunar, un număr de tichete de masă cel mult egal cu numărul de zile în care este prezent la lucru în unitate.

(2) Tichetele de masă pe suport hârtie și pe suport electronic pot fi utilizate numai pentru achitarea mesei sau pentru achiziționarea de produse alimentare.

(3) Tichetele de masă pe suport hârtie pot fi utilizate în unități de alimentație publică, magazine alimentare, cantine-restaurant, bufete, cu care unitățile emitente de tichete de masă pe suport hârtie au contractat prestarea serviciilor respective.

(4) Tichetele de masă pe suport electronic pot fi utilizate doar în unități de alimentație publică, magazine alimentare, cantine-restaurant, bufete, care au încheiat contracte de prestare a serviciilor reglementate de prezenta lege cu unitățile emitente de tichete de masă pe suport electronic, și trebuie să permită utilizarea, în mod exclusiv, în scopul folosirii alocației individuale de hrană.

(5) În cazul în care suma corespunzătoare produselor alimentare solicitate de salariat este mai mică decât valoarea nominală a tichetelor de masă pe suport hârtie, utilizarea acestora este considerată integrală. Se interzice acordarea unui rest de bani la tichetul de masă pe suport hârtie.

(6) Debitarea sumelor corespunzătoare produselor alimentare solicitate de salariat, în cazul tichetelor de masă pe suport electronic, se realizează la valoarea respectivelor produse alimentare.

Art. 7. — (1) Angajatorul împreună cu organizațiile sindicale legal constituite sau, acolo unde nu este constituit un sindicat, cu reprezentantul salariaților stabilesc de comun acord unitatea emitentă a tichetelor de masă cu care vor contracta prestarea serviciilor corespunzătoare.

(2) Unitățile emitente au obligația de a transmite angajatorilor lista unităților de alimentație publică, magazine alimentare, cantine-restaurant, bufete, corespunzătoare rețelei utilizate, la care salariații pot folosi tichete de masă. La stabilirea acestor unități vor fi avute în vedere calitatea serviciilor și un nivel cât mai redus al prețurilor prin practicarea unor adaosuri comerciale minime.

(3) Decontarea tichetelor de masă între unitățile de alimentație publică și unitățile emitente ale tichetelor de masă se face numai prin intermediul unităților bancare. Același regim de decontare se va aplica și în cazul relației dintre angajator și unitatea emitentă.

(4) Sumele derulate prin operațiunile cu tichetele de masă pe suport hârtie și/sau pe suport electronic de către unitățile emitente de tichete de masă pe suport hârtie și/sau pe suport electronic nu pot fi utilizate pentru reinvestirea în alte scopuri.

Art. 8. — (1) Sumele corespunzătoare tichetelor de masă acordate de angajator, în limitele valorii nominale prevăzute la art. 3, sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, iar pentru salariat sunt scutite de plata impozitului pe venitul sub formă de salariu.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) nu se iau în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

Art. 9. — Salariatul are obligația să restituie angajatorului, la finele fiecărei luni, precum și la încetarea contractului individual de muncă, tichetele de masă neutilizate, în cazul tichetelor de masă pe suport hârtie, sau valoarea corespunzătoare tichetelor de masă neutilizate, în cazul tichetelor de masă pe suport electronic.

Art. 10. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) comercializarea de către salariați și de către unitățile de alimentație publică a tichetelor de masă contra unei fracțiuni de preț sau a altor produse decât cele alimentare;

b) utilizarea de către salariați a unui număr de tichete de masă mai mare decât numărul de zile în care sunt prezenți la lucru în unitate.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. b), cu amendă de la 200.000 lei la 500.000 lei.

Art. 11. — Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 10, precum și aplicarea amenzilor contravenționale se fac de către personalul împuternicit al Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al direcțiilor generale de muncă și protecție socială județene și a municipiului București.

Art. 12. — Prevederile art. 10 și 11 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — În termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Ministerul Muncii și Protecției Sociale va elabora norme de aplicare, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

4. Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul muncii*

„Art. 159. — (1) Salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă.

(2) Pentru munca prestată în baza contractului individual de muncă fiecare salariat are dreptul la un salariu exprimat în bani. [...]”

„Art. 165. — Pentru salariații cărora angajatorul, conform contractului colectiv sau individual de muncă, le asigură hrană, cazare sau alte facilități, suma în bani convenită pentru munca prestată nu poate fi mai mică decât salariul minim brut pe țară prevăzut de lege.”

„Art. 166. — [...] (3) Plata în natură a unei părți din salariu, în condițiile stabilite la art. 165, este posibilă numai dacă este prevăzută expres în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în contractul individual de muncă.”

5. Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Codul fiscal*

„Art. 76. — **Definirea veniturilor din salarii și asimilate salariilor**

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică rezidentă ori nerezidentă ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate persoanelor care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

- b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;
- c) solda lunară acordată potrivit legii;
- d) sumele din profitul net convenite administratorilor societăților, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;
- e) sume reprezentând participarea salariaților la profit, potrivit legii;
- f) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat și de membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și drepturile convenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;
- g) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, cu modificările și completările ulterioare;
- h) sumele primite de membrii fondatori ai societăților constituite prin subscripție publică;
- i) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;
- j) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;
- k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:
- (i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;
- (ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;
- l) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariații care au stabilite rapoarturi de muncă cu angajatori nerezidenți, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a angajatorului nerezident de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;
- m) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:
- (i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

- (ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

n) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au rapoarturi juridice stabilite cu entități nerezidente, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a entității nerezidente de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;

o) remunerația administratorilor societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

p) sume reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii;

q) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

r) remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii;

r1) veniturile obținute de către persoanele fizice care desfășoară activități în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale românești din străinătate, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din cap. IV secțiunea a 3-a al anexeii nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice;

s) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

(3) Avantajele, în bani sau în natură, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2), includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii sau închiriat de la o terță persoană, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu sau reședință la locul de muncă/locul desfășurării activității;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit ori la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru angajații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii și asimilate salariilor, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii și cele care se încadrează în condițiile prevăzute la alin. (4) lit. ș);

h) tichete-cadou acordate potrivit legii, cu excepția destinațiilor și limitelor prevăzute la alin. (4) lit. a), tichete de masă, vouchere de vacanță și tichete de creșă, acordate potrivit legii."

IV. Expunerea succintă a proceselor

6. Prin Cererea formulată către Biroul Executorului Judecătoresc A la data de 31 mai 2017 s-a inițiat procedura de executare silită a titlului executoriu reprezentat de

Decizia nr. 507/CM din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Constanța, prin care s-a dispus obligarea pârâtului B către fiecare dintre reclamanți la plata contravalorii a 20 tichete de masă lunar pentru perioada 6 noiembrie 2012—1 iulie 2015, actualizată cu rata inflației, și la plata dobânzii legale pentru această sumă.

7. Contestatorul B, prin Cererea înregistrată cu nr. 25.171/212/2017, a solicitat, în contradictoriu cu intimata C, anularea actelor de executare emise în Dosarul nr. 192/2017 al Biroului Executorului Judecătoresc A, respectiv somația nr. 192 din 3 august 2017, încheierea de stabilire a cheltuielilor de executare, înștiințarea din 3 august 2017, precum și a tuturor actelor de executare și executării înseși, suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare și întoarcerea executării silite, cu cheltuieli de judecată.

8. În motivarea contestației s-a arătat că executarea silită este pornită nelegal pentru o sumă ce nu este datorată printr-o plată unică de angajator creditoarei, iar tichetele de masă fac parte din categoria drepturilor salariale pentru care legiuitorul a stabilit ca modalitate de plată, în situația existenței unor hotărâri judecătorești executorii, tranșe anuale, pentru o perioadă de 5 ani, invocându-se prevederile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*.

9. Prin întâmpinare, cu privire la cererea de suspendare a executării silite, intimata C a solicitat respingerea acesteia, temeiul de drept indicat — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 nefiind aplicabil, întrucât tichetele de masă nu fac parte din categoria drepturilor salariale. Acestea intră în categoria cheltuielilor sociale și reprezintă un drept social, nu salarial, deoarece contravaloarea lor nu se ia în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

10. Judecătoria Constanța, prin Sentința civilă nr. 12.420 din 6 noiembrie 2017, a respins contestația la executare formulată de contestatorul B, în contradictoriu cu intimata C, ca neîntemeiată, și a respins cererea de suspendare a executării silite ca rămasă fără obiect.

11. Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că, din interpretarea dispozițiilor art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, rezultă că legiuitorul a instituit termene și procente de plată anuale pentru sumele prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, disputa părților în litigiu privind natura juridică de drepturi salariale a tichetelor de masă. Ca atare, un început în rezolvarea acestei chestiuni de drept l-ar putea constitui observarea dispozițiilor art. 160 coroborat cu art. 165 și 166 alin. (3) din Codul muncii, articole reținute ca relevante și prin Decizia nr. 20 din 18 noiembrie 2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, în soluționarea recursului în interesul legii cu care a fost sesizată.

12. Cu toate acestea, prima instanță a apreciat că problema nu comportă discuții în prezentul cadru procesual, date fiind considerentele titlului executoriu, prin care a fost tranșată natura juridică a drepturilor acordate.

13. Astfel, a constat că, încă de la începutul litigiului, obiectul cererii constând în acordarea contravalorii tichetelor de masă a fost considerat un drept de natură salarială, Tribunalul Constanța reținând ca aplicabil termenul de prescripție de 3 ani de zile prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

14. Mai mult decât atât, în considerentele Deciziei nr. 507/2016 a Curții de Apel Constanța, prin care s-a admis apelul declarat de apelanții-reclamanți și s-a schimbat în parte

sentința de fond, fiind admisă în parte acțiunea reclamanților, instanța de apel a reținut în mod expres natura de drepturi salariale a sumelor de bani.

15. Prin urmare, raportat la dispozițiile art. 430 alin. (2) și art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prima instanță a avut în vedere efectul pozitiv al autorității de lucru judecat pe care îl are hotărârea pronunțată în apel — titlul executoriu, cu privire la natura drepturilor deduse judecătii, calificate ca fiind drepturi salariale, neputându-se stabili în litigiu pendinte o altă natură juridică fără a se încălca autoritatea de lucru judecat a respectivei decizii.

16. În ce privește incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și efectele acesteia în soluționarea contestației la executare, instanța de fond a făcut aplicarea directă a Convenției Europene a Drepturilor Omului, respectiv a art. 6 teza I și a art. 1 din Primul Protocol la Convenție.

17. Apreciind că actul normativ intern — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 contrazice principiile dreptului european, consfințite de normele menționate, prima instanță a acordat prevalență dreptului european, sens în care a respins contestația la executare, ca neîntemeiată.

18. Prin Cererea înregistrată la Biroul Executorului Judecătoresc A la data de 31 mai 2017, la solicitarea creditoarei D, s-a inițiat procedura de executare silită a aceluiași titlu executoriu.

19. Ulterior, contestatorul B a solicitat, în contradictoriu cu intimata D, anularea actelor de executare emise în Dosarul nr. 225/2017 al Biroului Executorului Judecătoresc A, suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare și întoarcerea executării silite, cu cheltuieli de judecată, motivele invocate și apărările formulate în Cererea înregistrată cu nr. 25.185/212/2017 fiind identice cu cele din dosarul nr. 25.171/212/2017 al Judecătoriei Constanța.

20. Judecătoria Constanța, prin Sentința civilă nr. 14.074 din 14 decembrie 2017, a respins contestația la executare formulată de contestatorul B ca neîntemeiată, precum și cererea de suspendare a executării silite ca rămasă fără obiect.

21. Prima instanță a reținut, cu privire la incidența art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, că principala problemă cu privire la care părțile nu sunt de acord este natura juridică a tichetelor de masă.

22. Dreptul salariaților de a primi tichete de masă este reglementat de art. 1 din Legea nr. 142/1998, care prevede acordarea acestora în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale, pentru unitățile din sectorul bugetar, și în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori, și de art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004*, potrivit căroră personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate beneficiază lunar de 20 de tichete de masă.

23. Din interpretarea dispozițiilor art. 76 din Codul fiscal reiese că tichetele de masă sunt incluse în veniturile salariale, prin urmare sunt incidente și dispozițiile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

24. În speță, aceste din urmă dispoziții, care creează un avantaj discriminatoriu al instituțiilor publice față de o persoană fizică sau juridică obișnuită, trebuie privite în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și ținându-se seama de prevederile art. 20 din Constituția României, republicată, care consacră prioritatea convențiilor internaționale în materia drepturilor fundamentale ale omului, pentru a se

preveni încălcarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a art. 1 din Protocolul 1 adițional la Convenție, având în vedere tocmai faptul că debitorul este o instituție publică și are îndatorirea, ca reprezentant al statului, de a veghea la respectarea principiului legalității și de a executa de bunăvoie și cu promptitudine o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

25. Instanța de fond a apreciat, astfel, că refuzul autorităților de a aloca sumele necesare plății debitului constituie și o atingere adusă dreptului intimitei ce decurge din art. 1 Protocolul nr. 1 din Convenție.

26. Drept urmare, având în vedere contradicția între prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, în temeiul art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată, instanța de fond a dat prevalență dispozițiilor Convenției în soluționarea litigiului.

27. Împotriva Sentinței civile nr. 12.420 din 6 noiembrie 2017, pronunțate de Judecătoria Constanța, a declarat apel principal contestatorul B, solicitând rejudecarea fondului, în sensul admiterii contestației la executare, cu înlăturarea dispozițiilor convenționale reținute. Aceeași cale de atac a fost formulată și împotriva Sentinței civile nr. 14.074 din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Constanța.

28. În cele două litigii au formulat apel incident intimitele C și D, cerând respingerea contestației la executare pentru considerente legate de natura juridică a tichetelor de masă acordate. Au susținut că, raportat la dispozițiile art. 159 și 160 din Codul muncii, ajutoarele acordate salariaților cu titlu de alocație de hrană și exprimate prin tichete de masă nu pot fi considerate drepturi salariale, ci sunt încadrate în drepturi de protecție socială, subsumându-se titlului V din Codul muncii — Sănătatea și securitatea în muncă, fiind, așadar, drepturi sociale. Schimbarea opticii legiuitorului asupra acestor drepturi, în sensul supunerii lor impozitării prin asimilarea drepturilor de natură salarială, nu poate fi un argument pentru a modifica natura juridică a acestora. Un argument suplimentar îl constituie faptul că, prin neacordarea acestui drept — tichete de masă — la data scadenței, judecătorul din Decizia nr. 507/CM din 15 noiembrie 2016 l-a transformat în despăgubiri în echivalent valoric al celor 20 tichete de masă către partea care a fost lipsită nelegal. Or, prin transformarea dreptului inițial în despăgubiri, prin titlu executoriu invocat, se naște un nou drept, căruia i se aplică dispozițiile art. 62 din Codul fiscal, astfel că voința legiuitorului a fost de excludere a acestor drepturi de la eșalonare.

29. În cadrul soluționării acestor apeluri, la data de 2 mai 2018, intimitele au solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, ce vizează stabilirea naturii juridice a tichetelor de masă.

30. Tribunalul Constanța — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea judecării căilor de atac exercitate.

31. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii, punctul de vedere al completului de judecată și punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept cuprind considerente identice în cele două cauze conexe.

V. Motivele reținute de titularul sesizărilor care susțin admisibilitatea procedurii

32. Tribunalul Constanța a constatat că sunt îndeplinite condițiile de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție în ceea ce privește natura juridică a tichetelor de masă și a contravalorii

tichetelor de masă acordate, conform art. 519 din Codul de procedură civilă.

33. A apreciat că din conținutul acestei norme se poate observa că legiuitorul român a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează: — existența unei cauze aflate în curs de judecată; — instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; — cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; — soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; — chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă; — chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

34. În speță, sesizarea în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă are loc în cadrul unui litigiu aflat pe rolul tribunalului; instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție judecă prezenta cauză în ultimă instanță potrivit art. 718 din Codul de procedură civilă; tribunalul a fost legal investit cu soluționarea prezentului apel în condițiile art. 95 din Codul de procedură civilă; de lămurirea chestiunii de drept invocate pe calea sesizării depinde soluționarea pricinii pe fond, în contextul în care executarea conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privește doar drepturile de natură salarială, nu și alte categorii de drepturi; elementul de noutate este conferit de faptul că problema de drept dedusă judecării nu a mai făcut obiectul unei analize și al unei dezlegări jurisprudențiale consecutive, neputându-se vorbi despre cristalizarea unei practici judiciare în această privință; de altfel, din perspectiva expunerii elementului de noutate, se apreciază că acesta corespunde jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 3/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 24 februarie 2017); Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia prin decizii în casație sau prin recurs în interesul legii și nici pe calea unei alte hotărâri prealabile, așa cum rezultă din verificarea site-ului instanței supreme.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

35. Instanța de sesizare a arătat că, în raport cu prevederile legale relevante din Legea nr. 142/2008 — art. 1 alin. (3)—(5), art. 6 alin. (2), art. 8 alin. (1) și (2), art. 9, din Codul muncii — art. 159, 165 și 166, din Codul fiscal — art. 76 alin. (1) și cu Decizia nr. 5 din 28 martie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă, fiind un drept indisolubil legat de prestarea muncii în mod efectiv, nu poate fi privită decât ca o contraprestație cuvenită pentru munca depusă, motiv pentru care are natura juridică a unui drept salarial.

36. Salariul constituie prețul muncii, dar nu poate fi rezumat la ceea ce în sens restrâns este desemnat de această noțiune, ci cuprinde totalitatea prestațiilor din partea angajatorului care constituie un corespondent și o consecință a muncii prestate, inclusiv diverse adaosuri, prime și alte prestații la care salariatul are dreptul ca urmare a prestării muncii.

37. În ceea ce privește contravaloarea tichetelor neacordate în mod nelegal este în discuție o altă categorie de drepturi, constând în despăgubiri pentru prejudiciul suferit. Aceste despăgubiri au natura juridică a unui drept de creanță.

38. Astfel, dacă dreptul de a beneficia de tichete de masă are natura juridică a unui drept salarial, prin neexecutarea obligației corelative se creează în patrimoniul creditorului acestei obligații o pagubă. Pentru repararea acestei pagube se naște

un alt drept al creditorului, care vizează exclusiv acoperirea integrală a prejudiciului. Or, indiferent de izvorul care a produs prejudiciul, modalitatea de reparare se circumscrie regimului comun al răspunderii civile, considerent în raport cu care natura juridică atât pentru dreptul creditorului, cât și pentru obligația corelativă de plată este de drept comun.

39. În consecință, natura juridică a dreptului nou, născut din neexecutarea culpabilă a unei obligații, este de drept de creanță, care excedează drepturilor salariale sau asimilate salariului din raportul juridic inițial.

VII. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

40. Apelantul debitor B a învederat că natura juridică a sumelor ce fac obiectul executării silită a fost stabilită în cadrul titlului executoriu, nemaifiind posibilă această interpretare în faza de executare silită.

41. Apelanta creditoare C a susținut că ajutoarele acordate salariaților cu titlu de alocație de hrană și exprimate prin tichete de masă nu pot fi considerate drepturi salariale, ci sunt încadrate în drepturi de protecție socială, subsumându-se titlului V din Codul muncii — „Sănătatea și securitatea în muncă”.

42. Astfel, tichetele de masă intră în categoria cheltuielilor sociale, întrucât reprezintă un drept social, iar nu salarial, motiv pentru care nu sunt aplicabile textele de lege invocate de către contestator.

43. Sumele reprezentând contravaloarea tichetelor de masă, potrivit voinței legiuitorului la data apariției Legii nr. 142/1998, nu se iau în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial, astfel încât nu se poate considera că tichetele de masă fac parte din categoria drepturilor salariale.

44. Schimbarea opticii legiuitorului asupra acestor drepturi, în sensul supunerii lor impozitării prin asimilarea drepturilor de natură salarială, nu poate fi un argument pentru a modifica natura juridică a acestora, politica fiscală fiind subsumată interesului de stat privind impunerea veniturilor.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

45. În jurisprudența instanțelor sesizate cu soluționarea cererilor privind acordarea alocației individuale de hrană, respectiv plata despăgubirilor datorate pentru neacordarea tichetelor de masă, s-au adoptat următoarele opinii:

— acordarea alocației individuale de hrană și despăgubirile datorate pentru neacordarea tichetelor de masă nu au natura juridică a unor drepturi salariale, tichetele de masă fiind beneficii acordate salariaților, iar despăgubirile un drept de creanță, un mijloc de reparare a pagubei produse în patrimoniul debitorului ca urmare a neîndeplinirii obligației de acordare a alocației;

— alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă are natura juridică a unui drept salarial, cum rezultă din interpretarea art. 8 din Legea nr. 142/1998, care face vorbire de „venitul salarial”, și art. 76 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal, cu precizarea că devine „drept” sub condiția ca acordarea tichetelor de masă să fie prevăzută imperativ de norme legale cu caracter special ori în contractul colectiv de muncă, situație în care neacordarea lor dă loc unui drept de creanță de natură salarială;

— tichetele de masă fac parte din categoria „alte venituri” și se acordă în condițiile prevăzute de lege și de contractul colectiv de muncă, iar despăgubirile decurgând din neacordarea tichetelor de masă sunt asimilate sub aspect fiscal veniturilor din salarii, în condițiile reglementate de Codul fiscal.

46. Au fost acordate despăgubiri egale cu contravaloarea tichetelor de masă neacordate, fără a se statua explicit și fără a se pune problema dacă acest drept reprezintă sau nu drept salarial.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

47. Prin Decizia nr. 14 din 18 februarie 2008 cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 142/1998, pronunțată în Dosarul nr. 69/2007 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2008, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a stabilit că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 142/1998 se interpretează în sensul că alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă nu se poate acorda judecătorilor, procurorilor, personalului auxiliar de specialitate și funcționarilor publici, iar pentru personalul contractual din cadrul instanțelor și parchetelor aceste beneficii nu reprezintă un drept, ci o vocație, ce se poate realiza doar în condițiile în care angajatorul are prevăzute în buget sume cu această destinație și acordarea acestora a fost negociată prin contractele colective de muncă.

48. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 5 din 28 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.296/1/2015 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 23 mai 2016, a admis sesizările formulate de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 1.186/87/2015, nr. 1.079/87/2015 și nr. 1.295/87/2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă pentru personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate reprezintă un drept, iar nu o vocație.

49. Prin Decizia nr. 39 din 29 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.153/1/2016 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 31 iulie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, în Dosarul nr. 2.899/110/2015*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, raportat la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014 și art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, aprobată prin Legea nr. 168/2014, dreptul la plata tichetelor/voucherelor de vacanță este condiționat de alocările bugetare prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale ale instituțiilor publice.

50. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 47 din 19 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 461/1/2017 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 10 iulie 2017, a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 13.699/3/2016 privind interpretarea dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹), art. 296⁴ alin. (1) lit. k), art. 296¹⁵ lit. o) și art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă despăgubirile acordate prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând contravaloarea tichetelor de masă, au regimul fiscal al drepturilor din salarii sau asimilate salariilor în vederea impunerii

ori păstrează regimul tichetelor de masă neacordate în natură de angajator, în privința contribuțiilor sociale individuale obligatorii.

51. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 90 din 4 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 2 aprilie 2003, a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, iar, prin Decizia nr. 297 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 243 din 28 martie 2008, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din același act normativ.

52. De asemenea, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, cu modificările și completările ulterioare, așa cum rezultă din deciziile nr. 1.194 din 11 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 8 decembrie 2008, nr. 1.310 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 decembrie 2008, și nr. 580 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 9 iulie 2010.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

53. Prin raportul întocmit în conformitate cu prevederile art. 520 din Codul de procedură civilă s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unei chestiuni de drept.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

54. Problema de drept dedusă analizei instanței supreme în ambele litigii o reprezintă „modalitatea de interpretare a dispozițiilor Legii nr. 142/1998, în sensul de a se stabili dacă: 1) alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă acordate conform Legii nr. 142/1998 are natura juridică a unui drept salarial sau excedează acestuia; 2) despăgubirile datorate pentru neacordarea tichetelor de masă au natura juridică a unor drepturi salariale”.

55. Temeiul sesizării de față îl constituie dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

56. În conformitate cu prevederile anterior menționate, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

57. Potrivit art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”.

58. Din analiza coroborată a dispozițiilor legale evocate rezultă că legea condiționează admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile de îndeplinirea unor cerințe cumulativ întrunite, respectiv: — existența unei cauze aflate în curs de judecată; — instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; — cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să

soluționeze cauza; — ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; — chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă; — problema de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

59. Examinând conținutul încheierilor din 14 iunie 2018 pronunțate în dosarele nr. 25.171/212/2017 și nr. 25.185/212/2017 (care, de altfel, este identic), se constată că sesizarea completului pentru dezlegarea unei chestiuni de drept din cadrul instanței supreme, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, are loc în litigiile aflate pe rolul Tribunalului Constanța, investit, în fiecare cauză, cu judecarea apelului conform art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă. Raportat la obiectul cauzelor, instanța investită cu soluționarea apelurilor — Tribunalul Constanța — urmează să judece în ultimă instanță, potrivit art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Așa cum rezultă din actele dosarelor, litigiile deduse judecării sunt contestații la executare, aflate în faza procesuală a apelului, executarea silită realizându-se în baza unei hotărâri judecătorești, respectiv a Deciziei nr. 507/CM din 15 noiembrie 2016, pronunțate de Curtea de Apel Constanța în Dosarul nr. 7.093/118/2015.

60. Se observă că, în situația de față, condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzelor în care se ridică nu este îndeplinită pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

61. Astfel, procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept are natura unui incident procedural ivit în cursul unui proces aflat în desfășurare, al cărui obiect îl constituie chestiunea de drept de care depinde soluționarea cauzei pe fond.

62. Conform art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, titularul sesizării, respectiv instanța care soluționează litigiul în ultimă instanță, trebuie să verifice, din oficiu, admisibilitatea sesizării, prezentând, între altele, argumentele pentru care apreciază că de dezlegarea chestiunii de drept depinde soluționarea cauzei pe fond. În acest context, instanța de trimitere trebuie să prezinte în încheiere toate detaliile cauzei, de fapt și de drept, care să justifice aptitudinea problemei de drept evocate de a conduce la rezolvarea fondului aceluși litigiu.

63. Pornind de la obiectul cererilor de chemare în judecată și temeiurile de drept incidente, trebuie verificat dacă instanța de apel, în fundamentarea soluțiilor ce urmează a fi pronunțate în soluționarea cauzelor în ultimă instanță, are de interpretat prevederile din Legea nr. 142/1998, în sensul de a se stabili dacă alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă acordate conform acestui act normativ are natura juridică a unui drept salarial sau excedează acestuia, respectiv dacă despăgubirile datorate pentru neacordarea tichetelor de masă au natura juridică a unor drepturi salariale.

64. Din această perspectivă se reține că instanța de trimitere consemnează în încheierile de sesizare circumstanțele cauzelor, în sensul că, prin Decizia nr. 507/CM din 15 noiembrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Constanța în Dosarul nr. 7.093/118/2015, s-a dispus obligarea contestatorului, către intimat, la plata contravalorii a 20 tichete de masă lunar pentru perioada 6 noiembrie 2012—1 iulie 2015, actualizată cu rata inflației și la plata dobânzii legale pentru această sumă.

65. Ulterior, s-a inițiat procedura de executare a titlului executoriu de mai sus, care este contestată în litigiile în care s-au formulat cererile de sesizare conform art. 519 din Codul de procedură civilă. Așadar, judecătoria a fost investită cu contestații la executare, în considerarea faptului că executarea silită a fost pornită nelegal pentru o sumă ce nu este datorată printr-o plată unică de angajator către creditoare, tichetele de

masă făcând parte din categoria drepturilor salariale pentru care legiuitorul a stabilit ca modalitate de plată, în situația existenței unor hotărâri judecătorești executorii, tranșe anuale, pentru o perioadă de 5 ani, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

66. Soluțiile adoptate de instanțele de fond în ambele litigii au fost de respingere a contestațiilor la executare formulate.

67. În încheierile de sesizare nu sunt redată motivele în temeiul cărora instanțele de fond au respins cererile în cauză, însă, conform datelor din dosare, cu referire la sentințele civile nr. 12.420 din 6 noiembrie 2007 și nr. 14.074 din 14 decembrie 2017 pronunțate de Judecătoria Constanța, rezultă că disputa părților în litigiu a privit natura juridică de drepturi salariale a tichetelor de masă.

68. Prima instanță de fond a reținut că, din interpretarea dispozițiilor art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, rezultă că legiuitorul a instituit termene și procente de plată anuale pentru sumele prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice.

69. În opinia acestei instanțe, problema disputată nu comportă discuții, avându-se în vedere considerentele titlului executoriu, prin care a fost tranșată chestiunea de drept a naturii juridice a tichetelor de masă.

70. Prin raportare la dispozițiile art. 430 alin. (2) și art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de fond a reținut efectul pozitiv al autorității de lucru judecat pe care îl are hotărârea pronunțată cu privire la natura drepturilor în litigiu, calificate ca fiind drepturi salariale.

71. Cea de-a doua instanță de fond a apreciat că, din interpretarea art. 76 din Codul fiscal, reiese că tichetele de masă sunt incluse în veniturile salariale, prin urmare sunt incidente și dispozițiile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

72. Instanța de trimitere este investită să soluționeze atât apelul declarat de contestator, cât și apelul incident formulat de intimat împotriva hotărârilor de respingere a contestațiilor la executare.

73. Prin apelul principal s-a solicitat înlăturarea aplicării directe a dispozițiilor convenționale în ceea ce privește incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în timp ce prin apelul incident s-au formulat critici legate de natura juridică a tichetelor de masă, fără a se face referire la reținerea efectului pozitiv al autorității de lucru judecat a titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea silită.

74. Se constată că, prin întrebarea adresată, se urmărește determinarea relației dintre dispozițiile Legii nr. 142/1998, referitoare la natura juridică a tichetelor de masă acordate conform acestui act normativ, și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

75. Dacă este un drept de natură salarială, atunci executarea silită este suspendată, intrând în procedura de eșalonare a plăților prevăzută de art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care vizează plata sumelor provenite din hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială, prin contestația la executare angajatorul solicitând tocmai recunoașterea faptului că sumele de bani nu sunt supuse executării silite.

76. Dacă sunt cheltuieli sociale pe care angajatorul este obligat să le efectueze, atunci executarea obligației de plată a acestor despăgubiri se supune regulilor dreptului comun, putând face obiectul executării silite, cu singura observație că, fiind o creanță stabilită în sarcina unei instituții publice, indiferent de forma de finanțare, executarea ar putea fi supusă unei alte proceduri speciale, dar acest aspect nu constituie obiect al sesizării.

77. Această definiție a naturii juridice ar fi importantă pentru instanță, pentru că de aceasta depinde modul în care rezolvă problema caracterului exigibil al obligației de plată conținute în titlul executoriu.

78. În cadrul contestației la executare, însă, potrivit art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă, debitorul nu va putea invoca motive de fapt sau de drept pe care le-ar fi putut opune în cursul judecății în primă instanță sau într-o cale de atac ce i-a fost deschisă. Prin urmare, pe această cale nu pot fi invocate apărări de fond, de natură a repune în discuție fondul pricinii, instanța de executare neavând competența de a face aplicarea prevederilor din Legea nr. 142/1998 în vederea cenzurării dispozițiilor titlului executoriu, prin care, în situația pendinte, s-a stabilit natura obligației ce cade în sarcina contestatorului.

79. Prin Sentința civilă nr. 1.436 din 6 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.093/118/2015, Tribunalul Constanța, analizând excepția prescripției dreptului material la acțiune privind pretențiile formulate pentru perioada 2010—5.11.2012, a reținut că cererea reclamanților are ca obiect acordarea tichetelor de masă, care se încadrează cu evidență în sfera drepturilor salariale la care se referă art. 268 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

80. Potrivit acestei dispoziții legale, cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator.

81. În considerentele Deciziei nr. 507/CM din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Constanța, prin care s-a admis apelul declarat împotriva Sentinței civile nr. 1.436 din 6 iunie 2016, pronunțate de Tribunalul Constanța, și s-a schimbat în parte hotărârea de fond, fiind admisă în parte acțiunea reclamanților, instanța de apel a reținut natura de drepturi salariale a sumelor de bani solicitate prin cererea de chemare în judecată.

82. Astfel, Curtea de Apel Constanța a constatat că împrejurarea conform căreia sumele necesare acordării tichetelor de masă nu au fost cuprinse în bugetul instituției publice în cauză nu poate constitui un motiv pentru exonerarea părâtului de obligația stabilită în sarcina acestuia prin prevederi cuprinse în acte normative și în contractul colectiv de muncă. Dimpotrivă, realizarea drepturilor salariale ale reclamanților nu poate fi negată pentru acest motiv, ele fiind convenite pentru munca depusă și în temeiul legii. Bugetul de venituri și cheltuieli constituie doar un instrument prin care se realizează, între altele, plata obligațiilor asumate sau stabilite prin lege, actul prin care se adoptă bugetul neputând constitui în sine un instrument juridic prin care să se recunoască sau să se nege anumite drepturi legale preexistente sau ulterioare.

83. Pe de altă parte, se reține că, pornindu-se de la obiectul apelului — sentința instanței de fond și avându-se în vedere dispozițiile art. 472 din Codul de procedură civilă, trebuie verificat dacă instanța de apel, în fundamentarea soluției ce urmează a fi pronunțată în examinarea litigiului în ultimă instanță, are de interpretat prevederile din Legea nr. 142/1998 în condițiile în care nu s-au formulat critici referitoare la incidența în cauză a dispozițiilor art. 430 alin. (2) și art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă asupra problemelor de drept dezlegate prin hotărârea care constituie titlu executoriu.

84. În raport cu cele expuse se apreciază că problema de drept ce face obiectul întrebării prealabile nu este aptă să conducă la soluționarea cauzei pe fond.

85. În contextul în care s-a reținut că nu este îndeplinită o condiție de admisibilitate a cererii de sesizare a instanței supreme, se constată că nu se mai impune analiza celorlalte condiții, întrucât acestea trebuie întrunite cumulativ.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile sesizările formulate de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în dosarele nr. 25.171/212/2017 și nr. 25.185/212/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la „modalitatea de interpretare a dispozițiilor Legii nr. 142/1998, în sensul de a se stabili dacă: 1) alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă acordate conform Legii nr. 142/1998 are natura juridică a unui drept salarial sau excedează acestuia; 2) despăgubirile datorate pentru neacordarea tichetelor de masă au natura juridică a unor drepturi salariale”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 octombrie 2018.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

